

6. 12. 2015 – 2. neděle adventní – cyklus C

Čtení

Bar 5,1-9

– Žl 126,1-2ab.2cd-3.4-5.6

– Flp 1,4-6.8-11

–

Lk 3,1-6

Text evangelia pro děti

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Poncius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes úředním knížetem v Galileji, jeho bratr Filip úředním knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysaniáš úředním knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Kaifáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův. Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize řeči proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypáno, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uzří Boží spásu.“

Slova k vysvětlení

místodržitel, úřední kníže: politické tituly

velekněží: nejvyšší kněží židovského národa

Zamyšlení pro práci s dětmi

Komentář k evangeliu: Oproti textu minulé neděle, která hovořila o budoucích věcech, blíže časově neurčených, je dnešní úryvek velmi konkrétní. Lukášův detailní popis historických okolností podtrhuje, že nejde o nějaký příběh, podobenství, ponaučení apod., ale o konkrétní historickou událost, která se stala před o něco více než 2000 lety. Věčný Bůh vstoupil svým vtělením do běhu pozemského času. Na tak zásadní událost bylo třeba se připravit. Linii starozákonních proroků završuje Jan Křtitel, který hlásá křest na odpuštění hříchů, protože jak hlásal již prorok Izajáš, je třeba připravit cestu Pánu, který přijde, urovnat vše křivé. Lidstvo čeká významná událost – *každý člověk uzří Boží spásu*.

Poselství textu o spáse: Spása je darem Božím, který člověk musí přijmout a spolupracovat na něm. Bůh se k člověku sklání, dává se mu, ale vzhledem k respektu k lidské svobodě se nemůže člověku vnutit. Čeká, až mu připravíme stezku, narovnáme křivosti. Teologie hovoří o *srdci zakřiveném do sebe* (sobectví). Tuto křivost je třeba narovnat, otevřít přístupové cesty, *přijmout Boží dar*. Dar spásy je totiž nejen záchranou od zla a hříchu, ale také pozváním, pozvednutím, člověka do společenství s Bohem a s druhými v Kristu.

Souvislost s liturgií: Dynamiku setkání člověka s Bohem odráží celá mešní liturgie. Spolu s dalšími členy Božího lidu, církve, se scházíme, protože nás Bůh zve k setkání s ním samým. Dříve však, než budeme naslouchat jeho slovu a setkáme se s ním vrcholným způsobem v eucharistii, vyznáváme se na začátku ze svých vin a prosíme o odpuštění – *vyrovnáváme stezky*.

Plnější smysl – aktualizace poselství pro náš život: Minulou neděli jsme poukázali na Boží sliby. Dnes opět zaznívají v prvním čtení i v evangeliu, v kterém slyšíme příslib největší: *každý člověk uzří Boží spásu*. Dnešní text poukazuje na aspekt nezbytnosti lidské spolupráce, Bůh nabízí dar, ale je třeba, aby ho člověk aktivně přijal. Je zde použita dvojice *pokání* a *odpuštění*. Pokání je činnost lidská, odpuštění je činnost Boží. Slovo *pokání* (řec. *metanoia*) znamená změnu smýšlení. Změnu od smýšlení poznamenaného hříchem, které myslí samo na sebe, ke smýšlení otevírajícímu se Bohu a druhým. K růstu v lásce a službě. Dynamiku *pokání* – *odpuštění* intenzivně prožíváme ve svátosti smíření, ale jsme zváni k tomu, abychom postoj pokání – neustálé proměny smýšlení – žili každým dnem. Jak konkrétně ve svém životě vyrovnáváme Pánu stezky? Jak vítáme Boží dar spásy?

3 – 6 let (čteme jen modře označený text)

Na začátku adventu jsme přemýšleli, na koho čekáme. Kdo k nám má přijít. Vzpomínáte? (Použijeme plakát z minulé neděle, nebo můžeme použít obrazy ze života Pána Ježíše). Co jste o Pánu Ježíši doma s rodiči četli? Dnes jsme slyšeli, že máme připravit Pánu Ježíši cestu. Jak může vypadat cesta? O jaké cestě prorok Izajáš mluví? Určitě nebude potřeba, abychom spravovali chodník před naším domem. Pán Ježíš chce, abychom pro něj měli otevřené své srdce. Abychom ho měli rádi. A co když je v našem srdci něco špatného, třeba když se na někoho moc zlobíme, chceme mu ublížit ...? Co můžeme udělat?

6 – 9 let

Na začátku adventu jsme se ptali, koho čekáme? V týdnu jste někteří měli možnost číst si o Ježíšově životě. Co vás zaujalo? Dozvěděli jste se něco nového? V dnešním evangeliu nás evangelista Lukáš slovy proroka Izajáše vyzývá, abychom přicházejícímu Ježíši připravili cestu, abychom narovnali stezky, spravili, co je křivé. Jakou cestu má prorok Izajáš na mysli? Co je potřeba urovnat? Pomoci v přemýšlení nám může třeba následující přirovnání: cesty spojují jedno místo s druhým -> co spojuje jednoho člověka s druhým? Co spojuje člověka s Bohem? Co nás spojuje s okolním světem? Jak můžeme narovnat, připravit, tyto vztahy? Během příštího týdne si můžeme postupně projít cesty – vztahy, které jsou pro nás důležité a zamyslet, jak bychom je mohli na Ježíšův příchod připravit.

9 – 14 let

Na začátku adventu jsme se zamýšleli nad otázkou, koho očekáváme? V dnešním evangeliu jsme vyzýváni, abychom Pánu, který přijde, *připravili cestu, urovnali stezky*. Jak to můžeme chápat? Jak to máme provést konkrétně? V písních nebo básních se k cestám nebo mostům přirovnávají lidské vztahy. Říkáme také, že vztahy (rodina, přátelé apod.) jsou tím nejcennějším, co máme. Pěkně to do sebe zapadá, přípravu na příchod Ježíše, našeho Pána, můžeme začít právě přípravou toho nejcennějšího. Našich vztahů k druhým lidem, k Bohu, a i k nám samotným. Pokud zjistíme, že je v nich něco velmi pokřiveného z naší strany, neváhejme využít i svátost smíření, v které nám Bůh odpouští hříchy. Bůh nám chce nabídnout radost a pokoj ve vztazích s ním a s druhými. Ostatně dnešní evangelium končí velkým slibem: „*A každý člověk uvidí Boží spásu.*“ Velkou výzvou a povzbuzením k přípravě na slavnostní přivítání Ježíše nám může být i první čtení, v němž prorok Baruch mluví k Božím lidu: „*Svlékni ze sebe, Jeruzaléme, roucho své žalosti a soužení a oblékni se v ozdoby věčné slávy, kterou ti dává Bůh. Přioděj se rouchem spravedlnosti od Boha a vstav si na hlavu korunu slávy Věčného. Každému, kdo je pod nebem, ukáže Bůh tvůj jas. Neboť navěky ti bude dáno jméno od Boha ‚Pokoj spravedlnosti‘ a ‚Vznešenost bázně Boží‘.*“

Aktivita

Souhrnná poznámka: *Aktivity jednotlivých adventních nedělí na sebe navazují. Celkem vzniknou čtyři navazující plakáty.*

3 – 6 let

Pomůcky: velký papír (A3/A2), fixy na nadpis, nůžky, lepidlo, papíry s předkresleným srdcem, nebo už vystříhaná srdíčka, pastelky, Hosana zelená

Obraz 2. adventní neděle nadepíšeme **Příprava**. Do jeho středu nalepíme postavu Ježíše. V zamyšlení jsme přemýšleli o tom, co znamená otevřít naše srdce pro Pána Ježíše. Vyzveme děti, aby si každé z nich vyzdobilo papírové srdce, jako symbol toho, že je připravené pro Pána Ježíše. Jednotlivá srdce pak nalepíme kolem Ježíše a můžeme od jeho postavy namalovat žluté nebo jinak barevné šipky na znamení, že k nám přichází. Také se společně naučíme (oživíme si) píseň, v níž Pána Ježíše zveme, aby přišel, a naplnil naše srdce láskou. *Přijď, o Pane, přijď* (č. 214).

6 – 9 let

Pomůcky: velký papír (A3/A2), fixy na nadpis, nůžky, lepidlo, papíry pro tvoření jednotlivých částí, pastelky, propisky, fixy, Hosana modrá

Vyzveme děti, aby nám pomohly s přípravou druhého adventního obrazu, jehož nadpisem je **Příprava**. V zamyšlení jsme hovořili o cestách – vztazích, které nás spojují. Znázorníme si je na obraz (některé dítě může nakreslit postavu Ježíše, jiné symbol člověka, další skupinku osob [druhé lidi] a další znázornit stvořené věci [přírodu, zvířata, věci] – obrázky vždy vystříháme a nalepíme na obraz). Od symbolu člověka (nás) k dalším „účastníkům vztahů“ načrtneme cesty. Pak vyzveme děti k zamyšlení, co pomáhá k tomu, aby jednotlivé vztahy byly „rovnné“ – dobré, radostné..., a nápady dopisujeme k jednotlivým cestám. (Modlitba, komunikace, péče, odpuštění, ...). Na závěr můžeme zazpívat píseň *Připravujte cestu* (č. 214). (Pozn. Pokud by kreslení jednotlivých částí dětmi bylo časově náročné, lze je vynechat a vše připravit předem.)

9 – 14 let

Pomůcky: velký papír (A3/A2), fixy na nadpis, nůžky, lepidlo, papíry pro tvoření jednotlivých částí, pastelky, propisky, fixy, Hosana modrá; papír a propiska pro každé dítě; svíčka

Nabízíme dvě varianty této aktivity podle charakteru skupiny a vhodnosti. Buď převezmeme tu, která je popsána pro děti 6–9 let, nebo můžeme vytvořit prostor pro přípravu na svátost smíření. Na obraz dnešní

neděle s nadpisem **Příprava** připravíme Ježíše, symbol nás, symbol druhých lidí a symbol stvořeného okolního světa. Naznačíme mezi námi a Bohem, druhými a světem, cesty. (Můžeme zařadit krátké společné zamyšlení o tom, jak o tyto cesty/vztahy pečujeme, jak je udržujeme „rovné“ – dobré a zdravé. Jednotlivé „nápad“ k cestám zapíšeme.) Pak dětem nabídneme, že se nyní mohou zamyslet nad svými vlastními vztahy, zamyslet se, jak je udržují a zda v nich není něco, co samy nezvládají – o co by chtěly Bohu požádat, aby uzdravil, s čím pomohl, nebo něco, co vlastní vinou pokazily – a chtěly by Bohu předložit ve svátosti smíření. Zazpíváme píseň *Připravujte cestu* (č. 214, k adventnímu obrazu můžeme např. zapálit svíčku a necháme děti samostatně pracovat – není třeba, aby prošly všechny vztahy, mohou začít vztahem k Bohu, vztahem v rodině apod. Pokud budou chtít, mohou pokračovat doma. Zakončíme modlitbou, v níž Bohu vše přeložíme. Můžeme zazpívat píseň *Effatha – Otvírej našemu Pánu* (č. 444).

Obrázek

Jan Křtitel na poušti